

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

**Din cauza sărbătorii de Sâmbătă,
Nrul procsim va apăre Marți în 24
Novembre v.**

Răscumpărarea regalelor.

Cuvântul de tron a pronunțat deja verdictul, că adecă în sesiunea presentă a dietei se va da o soluțiune deamnă acestei întrebări de cea mai mare importanță economică și chiar socială.

Regalele sunt o instituțiune a evului mediu și ca rămășițe ale erei feudale odată au să înceteze. Proprietarii regalelor singuri urgează această întrebare și cu ei moralitatea politică încă cere ca cu o oară mai curând să se resoalve cestiunea aceasta.

Cum exploatează evreii ađi drepturile regalelor, este ceva ne mai pomenit și dacă va trece mult timp, fără ca aceasta întrebare să se reguleze, atunci când se va regula, abia credem că se va pute face fără sguduirii economice.

Proprietarii ađi stau rēu și mulți sperează în răscumpărarea regalelor o îmbunătățire a sortii lor materiale, și dacă se va lua de basă tot cheia accia, care s'a luat la răscumpărarea decimei de vii, atunci nu se înșală în așteptările lor. Puțini, foarte puțini români și cetitori ai țării noastre vor cunoaște cheia după care s'a făcut răscumpărarea decimei de vii, și de aceea o facem cunoscut cetitorilor nostri, ca să fie orientați la eventuala răscumpărare a regalelor. La răscumpărarea decimei de vii s'a luat de basă venitul anual de douăzeci de ori, minus detragerea de 6% ca spese de regie. Spre a lămurî lucrul prin un esemlu practic notăm, că un proprietar de vie, care a avut din vie venit anual de 5 fl. v. a., a primit în obligațiune, un capital de 100 fl în valoare nominală, dar după detragerea speselor de regie, obligațiunea în realitate numera la bursă numai 83 fl. 40 cr. Interesele și amortisarea s'a computat cu 8 fl. la an și aceasta operațiune financiară are să dureze 22 ani.

Aceste lucruri puțin au străbătut în public, de unde vedem mari neînțelegeri și vedem tot deodată o nemulțămire generală între actualii posesori de vii, dela cari să scot în decurs de 22 de ani sume însemnate, pentru ca să se amortiseze capitalul obligațiunilor și tot odată și interesele acelora.

Obligațiunile le-a esmis statul și banii încurg tot în vistieria statului, de unde să plătesc ađi interesele după couponii obligațiunilor. Un tērg mai bun nu puteau face proprietarii ca acesta, tocmai acum,

când vinul are puțin preț, când filocsera amenință cu stirpire vița de vie și când berea a străbătut a face concurență vinului chiar și pe la sate.

Nu cunoaștem cheia după care se va procede la răscumpărarea regalelor, dar dacă se va lua de basă cheia pomenită mai sus, atunci pentru venitele regalelor din întreaga țară, cari aduc în calcul mediu un venit anual de 10.8 milioane floreni, vor trebui să se esmită în obligațiuni 180 milioane, o sumă aceasta a cărei interese și amortisare va aduce dări nespuse pe contul tuturor cetățenilor, până vor deveni liberi de cuotele aceste.

Până aci este cunoscut numai atâta, că guvernul voescse să intre în negociațiuni cu institute de bani, ca se plătească proprietarilor în bani gata cuotele sperând astfel pentru lada țerei venite considerabile din competențele de transcriere. „Neue fr. Presse“ un țiar de regulă bine iuformat în cestiuni economice vede în procederea aceasta o sporire a sarcinilor, pe care abia le vor suporta cetățenii Ungariei, și pledează pentru esmiterea de obligațiuni amortisabile în decurs de mai mulți ani cu interese cu tot. Se poate că la spatele numitului țiar se stea vr'un grup de geschäftari, cari la rëndul seu vor să pună mâna pe obligațiunile proprietarilor, cari strimtorăți fiind nu vor căuta nici la cursul hărtilor, nici la valoarea nominală, numai să pună mâna pe bani gata, dar noi ca mai puțin inițiați în trebile mari financiare, am dorî din inimă, ca guvernul se dea o soluțiune înțeleaptă acestei întrebări fără se pericliteze nici interesele proprietarilor, dar nici ale poporului contribuent. Cheia care s'a luat de basă la răscumpărarea decimei viilor a fost prea mare, și aceasta o vor recunoște și proprietarii cari au inimă.

În timpul din urmă sumele arēndilor de crișme și mori au crescut în mod înspăimântător și de se va da pentru fie-care venit de 5 fl. o obligațiune de o sută, țeara să împovorează cu o datorie de 180 milioane floreni, pe cari nu în 22 de ani, dar după cum stau trebile ađi, nici în o sută de ani nu le pot plăti contribuenții, și ar fi destul dacă la un venit curat de 10 fl. s'ar da o obligațiune de 100 fl., căci și în acel cas o comună mică unde arēnda a fost de 300 fl. la an primesce obligațiuni de 3000 fl., cari plătibili în 22 ani cu amortisare și interese de 8 fl. aduc proprietarului la an 240 fl. fără spese, fără griji și fără nici un risc și în acest mod nu se împovorează locuitorii așa greu, ca dacă s'ar lua de basă cinci la sută, în care cas după esemlul de sus vine la an 480 fl. mult mai mult ca arēnda de ađi.

În urmă proprietarii nu au se uite, că regalele le-au primit dela principii Transilvaniei și dela regi mai înainte de ei în dar, și așa acel dar a adus unor familii privilegiate destule venite, i-a hrănit deci și sute de ani, și a cere acum dela contribuenți, ca tot ei se plătească aceea ce nisce domni risipitori au dărut fără cruțare baronilor și conților este din punct de vedere economic un lucru nerațional.

Țeara astăđi nu o mai apără nici conții nici baronii, ci o apără și susține poporul, și a despoia tot pe popor în favorul acelora, ar aduce după sine mari nemulțămiri și poate chiar sguduirii neprevăđute, pentru-că cine nu poate prevedea ce nemulțămire s'ar nasce din aceste nouē impositie, care le va aduce cu sine răscumpărarea regalelor așa după cum cer interesele ciocoilor celor scăpătați. Și tocmai când acest proiect de mare importanță o se vină pe masa dietei, tocmai acum, nu se află deputați români în dieta țării, pentru-că politica actuală a aflat cu cale a le face șederea acolo imposibilă.

Răspunderea nu este a noastră a românilor, dacă la deslegări de întrebări așa de afund tăiătoare în viața statului noi nu suntem consultați, și de aceea nu putem primi asupra-ne nici răspunderea pentru o eventuală nemulțămire, ce s'ar pute nasce din răscumpărarea regalelor între popor și proprietari de o parte, și între fiitorul proprietar între stat și popor de altă parte.

Correspondențe patriculare

ale „Telegrafului Român.”

Sânțirea bisericii celei nouē din Arpatac.

(Incheere.)

După Otpust Escelenția Sa stropi pe creștini cu apă sântită binecuvântându-i, eară Preacuv. Sa pâr. arch. Dr. Ilar. Puscariu împărți anafora, în timp ce corul întonă cu glas armonic „Pe stăpânul”. — Si cu acestea se finiră, terminându-se actul târnosirii și sânta liturgie la una oară și 3 pătrare. Abia puturăm ieși din s. biserică, atâta lume se adunase, încât se călca om pe om. La cuartir, Escelenția Sa mai binevoi a mai primi visite singuratiche dela câțiva notabili, apoi merserăm la banchetul pregătit anume în sala cea mare a frumosului edificiu scolar, la care luă parte un număr de peste 70 de persoane. Banchetul fu onorat și de Escelenția Sa împreună cu întreaga suită, împregiurul căror înalți oaspeți se grupară un număr frumos de inteligență: protopopi, preoți, învățători, notari, pretorul cercului și câți va profesori și nobili maghiari, — precum și dela Brașov: prof. gimnasial. P. Badiu, directorul Belissimus, dl Cioflec, dl Col-

FOIȚA.

Orologiul meu.

— O istorioară prea instructivă, —
de **Marc Twain.**

(Incheere.)

Dar în restul țării întârșia earășii și perdea atâta vreme, până când nu-l ajungeau toate orloagele, pe care le-a fost întrecut. Și astfel după alor douăzeci și patru de oare ajungea în fine la timpul și locul precis. El arăta în genere starea adevărata a vremii în termeni de mijloc, și nimeni nu putea să dăcă că și-ar fi făcut datorința prea scrupulos ori prea neglijent.

Însē un timp corect numai în termeni de mijloc este o vērtute cam indoielnică la orloage, și astfel dusei unealta la un alt orologieru. Imi spuse că motorul elastic i s'a rupt. I am răspuns, că 'mi pare bine, că nu este rēul mai mare. Mărturisind adevărul curat, n'aveam ideă ce era motorul elastic, dar față cu un străin nu voiam să apar ignorant. El repară motorul; dar cât câștigă orologiul într'o privință atât perdū în alta. Umbla un timp oare care și apoi earășii sta un timp oare care, apoi earășii umbla un timp oarecare, . . . și așa mai departe, alegēndu-și intervalurile după bunul seu

plac. Și de câte ori pornea earășii, dădea câte o bufnitură ca la descărcarea unei muschete. Pentru câteva țile imi am vatat peptul, dar în fine dusei orologiul la un alt orologieru.

Acesta mi-l desfăcu tot în bucăți mărunte și învērți apoi sfărșăturile pe sub sticla sa; la urmă țise, că bubă pare a fi la incisor. Il repară deci și puse ceasul earășii în mișcare. Acum își făcea treburile bine, abstragēnd dela împregiurarea, că arătătorii se încleștau între sine din țece în țece minute, ca nisce foarfeci, și din momentul acesta își făceau ruta împreună. Cel mai bătrân om din lume n'ar fi putut se constata cu un astfelu de orologiu, care este capul ori coada vremii din ții, și astfelu me dusei earășii pentru ca să-mi reparez din nou unealta.

Individul acesta țise, că cristalul s'a strēmbat și catena s'ar fi impleticit. Mai opină apoi, că jumătatea mașinării trebuia să se fi tocit. El luă în tratament toate aceste, și acum muncia cronometrul meu fără greș, afară de aceea, că din când în când, după ce își dădea cam câte 8 oare în liniște toată silința, începea d'odată să vijăie tot interiorul și de a bornăi în felul albinelor, ear arătătorii porneau a se învērți atât de repede, încât trebuia să te îndoiești cu desēvērșire asupra identității lor, apărând numai ca un rociun molatic de paiangen. Procsimele 24 oare le sbărnaiau apoi în decurs de

șase până în șapte minute și se opreau apoi cu un pocnet.

Cu inimă grea me dusei înc'odată la un orologieru, și priviam cum desfăcea orologiul. M'am pregătit apoi la o discuție de investigare, ce eram să încep cu el căci treaba începea să devină foarte serioasă. Orologiul costase de nou două sute de dolari și imi pare două până în trei mii am spusat pentru reparaturii. Câtă vreme stătusem și priviam, recunoscu în orologier pe un vechiu cunoscut un mașinist de vapoare odinioară, și n'a fost defeliu unul bun. Cu îngrijire cercetă dēnsul toate părțile orologiului, întocmai cum o făcură și ceilalți orologieri și își dete apoi verdictul cu aceeași positivitate.

El țise:

— Scoate prea mult abur; trebuie să acățai cheia șurubului „Monky” la ventilul de siguranță.

Eu 'l am tocat la moment în cap și il înmormēntai pe propria mea cheltuială.

Unchiul meu Wilhelm (acum durere mort!) obi-cinuia a țice, un cal bun este cal bun, până când au tulit-o odată, și un orologiu bun este orologiu bun, până n'au pus reparaturii ghiarele pe el. Apoi mai întreba cu mirare, că ce s'ar alege din gloata de căldărari, fauri de puscii, pantofari și covaci, ale căror afaceri merg rēu; dar asta nu i-a putut-o spune încă nimeni. Trad. de Yff.

țescu din București și pictorii români din Brașov: Michail Pop și Trombitescu, cari zugrăviră și poleiră tîmpla și icoanele etc., și alți fruntași din loc și giur. Pe timpul prîndului, care fu provădit cu mîncări alese și cu beuturi escelente nu lipsiră — ca de regulă — nici toastele. În locul prim toastă Escelenția Sa prea sînțitul arhiepiscop și metropolit pentru Maiestatea Sa regele nostru și împăratul Austro Ungariei, Francisc Iosif I și pentru glorioasa casă Habsburgă; apoi pentru înaltul guvern al țerei, în fine pentru această comună, pentru concordie frățească și pentru protopopul tractual, Dimitrie Coltofean. Cu cele mai frenetice aplause se primiră aceste toast. Protopopul D. Coltofean răspunzînd prin alt toast cu adîncă reverință mulțămesc Escelenției Sale, că n'a considerat nici o osteneală, că n'a pregetat a veni pînă aci la marginile arhiepiscopiei făcînd o cale așa departe și pe un timp puțin acomodat, cînd stă să înceapă eara cu toate furiile ei, roagă pe Dumnezeu ferbinte împreună cu numeroșii comitanți și cu poporul întreg, să-l țină mulți ani fericiți, spre binele bisericii ortodoxe române! Entusiaste „Să trăiască!” Preacuv. Sa pîr. archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, ținu un frumos toast pentru veteranul protopop al Brașovului Ioan Petric, dîcînd între altele, că protopopul Petric a vîdît mai bine d'un pîtrar de secul, apărîndu-se regenerarea bisericii și a poporului nostru român. Ei bine acestai martor rîmas încă în viață din generația bătrîna, care a pregătît acest prezent și poftesc încă zile lungi și ferice. Părințele protop. I. Petric toastă pentru Escelenția Sa și pentru înalta sa suită. Pe lângă alte toast ținute vom aminti încă toastul unui împiegat al comitatului, pentru concordia frățească între civii aceleiași patrie comune. Cu vii aplause se primiră toate toastele. Banchetul dură dela oarele 2 1/2 — 5 p. m. Ast-fel se finî în Arpatac dîna de Luni 26 Octobrie v. sîrbătoarea s. mucenic Dimitrie. Suvenirii neșterse vor romănea din aceste incidente, cari în sinul bisericii noastre fac epocă, — în inimile Arpatăcenilor și a tuturor celor prezenți, toate cele vîdute și petrecute în acele zile memorabile pentru analele bisericii noastre de acolo. Apoi Escelenția Sa cu înalta suită, după ce la oarele 5 1/2 plecă din Arpatac spre Brașov în sunetul clopotelor, însoțit în tot percurșul drămului d'o imensă mulțime de popor în urări nesfîrșite (căci entuziasmul era general) — în calea cîtră Brașov la podul Oltului trecînd pe pămîntul comitatului Brașov, fu bineventat de învățătorul primar în numele Bodenilor, cari așteptau aci, formînd un banderiu frumos în frunte cu învățătorii lor.

Deși era tîrziu, că se făcuse noapte și vreme aspră, cu toate acestea prea bunul nostru arhiepiscop nu pregetă a ne cerceta și în Bod biserica mîngîind poporul cu cuvinte adevărat pastorale și promițînd, că la altă ocazie va sta mai mult la noi. Tot satul cu mic cu mare era de față. Dînd poporului binecuvîntarea arhierescă pleca mai departe cîtră Sînpetru însoțindu-l poporul și călăreții noștri împreunați cu călăreții Sînpetreni. La Sînpetru, după ce ajunse fu primit cu un entuziasm nedescriptibil, se odichni peste noapte la venerabilul veteran, la prea demnul preot al Sînpetruului, Nicolae Frateșiu, tatăl părintelui asesor și secretar cons. Nicanor Frateșiu.

A doua zi porni la Brașov cîtră oarele 10 a. m. unde fu primit cu pompă mare. De aci, auzim că cîtră seară se reîntoarse Escelenția Sa cu suita sa la reședința în Sibiu lăsînd pretutindenea suvenirii scumpe, neșterse din inimile credincioșilor, cari nu-l vor uita nici odată în rugăciunile lor cîtră Ddeu.

Și prin această călătorie canonică și-a făcut merite neperitoare Escelenția Sa pentru biserica noastră, cercetînd pe cei în necasuri și în lipse de tot felul, și în scărbe!... Înainte tot așa prea vrednicul arhieru, și urmașii te vor pomeni cu laude și cu mîndrie, că-ți pui sufletul pentru turmă, adevărat păstor și următor al lui Christos, eară biserica, turma cuvîntătoare, te va urma voinicește, întru prea mărirea ortodocsiei și întru apărarea legii noastre strămoșesci. Poporul te iubescă cu iubire fără margini.

Peregrinul Oltean.

Un bilanț real.

Chiar pe cînd „Tribuna” și pune întrebarea: „Ce este ea? în serviciul cui se află? treburile cui le face?” la deslegarea căror întrebări se frămîntă de câteva zile, primim din Brașov următoarea corespondență:

Brașov, 15/27 Novembre, 1887. Dle Redactor! Dați-mi voiă se recurg la ospitalitatea diarului „Telegraful Român” și se ve rog, se binevoiți a da loc următoarelor:

Sum și eu unul din acei nefericiți, cari însuflețiți de idea înființării „Atheneului român” la provocarea unor matadori de aici am subscris câteva acțiuni, și cînd colo, m'am pomenit că sum acționariul „Institutului tipografic” din Sibiu.

Întrebînd după ce am subscris și plătit rata primă, pe cel ce m'a păcălit: ce va se dîcă asta? m'a mîngaiat că scopul e tot acela, tot național, diferința e numai, că în direcțiunea „Institutului tipografic” sunt bărbați reali, cunoscuți publicului, cari vor scî conduce lucrul astfel, încât pe lângă

causa națională acționarii vor face și „gescheft” bun cîpătînd dividende mari, ear la Atheneu ar fi în trat în direcțiunea oameni pe cari nu i-ar fi ales acționarii, idealisti, (cari nu se pricepe la afaceri negustoresti, și la urmă ne am fi pomenit că din bani sau ingrașat căți va scribleri, ear acționarii au rîmas cu „buzele umflate.”

Ce se fac? am tăcut, am plătit tot ce mi s'a cerut, și am așteptat dobînda, pentru că de bună-tățile ce ni le-a adus „Tribuna” me prea săturase deja în anul prim.

Am așteptat un an, am așteptat doi, am așteptat trei ani, dobînda tot nu mai vine.

N'am vîdît publicat nici un bilanț prin diare, deși alte întreprinderi vîd că din cînd în cînd își publică bilanțele, n'am vîdît publicat nici un protocol al adunărilor generale, în urmă mi am perdit paciința, am alergat la agentul, care mi-a stors subscrierea și i-am cerut deslușiri.

La început me capacita ca se mai asept, că la început toate întreprinderile merg cu perdere, căci „Tribuna” este cel mai răspîndit diar românesc, are mulți abonenți prin România, și preste tot locul unde sunt români, și ea este chemată se aducă venitul pentru acționari.

Am mai aseptat și earăși am întrebat, în urmă mi-a spus verde se „tac din gură”, are el destul lucru cu afacerile sale, se me informeze din Sibiu.

Am mers în urmă la un advocat să-i cer sfatul, pentru că pentru familia mea câteva sute de floreni sunt bani. Advocatul m'a luat preste picior și m'a indrumat la tribunalul comercial din Sibiu, unde trebe se se afle bilanțul.

Ce se fac? am procurat dar dela tribunalul din Sibiu protocolul adunării generale a „Institutului tipografic” ținută la 8 Maiu a. c. și aculuse celui protocol.

Acestea date m'au vindecat pe deplin de rîvna mea după cîștig, și ca se se vindece și alții, Ve rog se binevoiți a le publica în „Telegraful Român.”

La adunarea din 8 Maiu a. c. a participat 13 acționari cu 73 de acții, și auune:

Dr. Daniil P. Barcian, prof. seminarial în Sibiu cu . . . . . 5 acții.
Ioan Bechnitz, propr. în Sibiu cu . . . . . 15 acții.
Dr. Aurel Brote, director la „Transilvania” în Sibiu cu . . . . . 10 acții.
Nicolau Cristea, ases. cons. în Sibiu cu . . . . . 1 acție
Dumitru Cunțan, prof. și inspector sem. în Sibiu cu . . . . . 4 acții.
Dumitru Comșa, prof. sem. în Sibiu cu . . . . . 3 acții.
Dr. Ioan Crișan, prof. sem. în Sibiu cu . . . . . 1 acție.
Dr. Nicolau Maier, protopresb. gr. or. în Seliște cu . . . . . 10 acții.
Simeon Monda, protobresb. gr. or. în Borgo-Prund cu . . . . . 1 acție.
Simeon Popescu, protopresb. gr. or. în Sibiu cu . . . . . 10 acții.
Eugen Brote, ases. cons. în Sibiu cu . . . . . 10 acții.
Petru Ciora, oficial cons. în Sibiu cu . . . . . 1 acție.
Dr. I. Mihu, advocat în Orăștie cu . . . . . 2 acții. *)

Așadară 13 acționari au fost de față, un număr nenorocos acesta, dar se vedem ce ispravă au făcut. Din protocol nu este evident alta decît că adunarea generală a aprobat bilanțul pe anul 1886 revîdît și subscris de dnii Paul Dunca și Dumitru Cunțan ca membrii ai comitetului de supraveghiere, și au dat absolutoriu direcțiunii, și că la o întrebare a dlui S. Monda s'a dat deslușiri, dar ce a fost întrebarea? și cari au fost deslușirile? nu se spune.

Un aculș arată „Veniturile” și „Eșitele” întreprinderii în modul următor:

Venituri:
Venit brut . . . . . 22,214 fl. 77 cr.
Interese după hîrtii de valoare . . . . . 294 „ 85 „
Venitul editurei . . . . . 2631 „ 91 „
Perderi din 1885 . . . . . 1053 „ 86 „
„ din 1886 . . . . . 223 „ 21 „
Suma 26,418 fl. 60 cr.

Eșiri:
Spese tipog. redacțiunea „Tribunei” . . . . . 24,440 fl. 86 cr.
Porto . . . . . 862 „ 23 cr.
Scădere la hîrtiile de valoare . . . . . 61 „ 65 cr.
Transportul perderei din 1885 . . . . . 1053 „ 86 cr.
Suma 26,418 fl. 60 cr.

*) Tot cam de ai noștri.

Al doilea aculș este bilanțul cu 31 Decembrie 1886, care este următorul:

Active:
Acții nevîndute . . . . . 5,700 fl. cr.
Inventariul tipografiei . . . . . 16,382 fl. 40 „
Debitori diversi . . . . . 4,846 „ 57 „
Cauțiunea „Tribunei” . . . . . 5,452 „ 60 „
Valoarea „Tribunei” . . . . . 3,000 „ — „
Valoarea editurei . . . . . 6,648 „ 40 „
Materialii, hîrtii . . . . . 1,062 „ 88 „
Numerar . . . . . 910 „ 85 „
Perdere pe a. 1885 . . . . . 1,053 „ 86 „
Perdere pe a. 1886 . . . . . 223 „ 21 „

Total 45,280 fl. 77 cr.

Passive.

Capital social . . . . . 40,000 fl. — cr.
Abonamente anticipate pe 1887 . . . . . 89 „ 62 „
Creditori . . . . . 5,191 „ 15 „

Total 45,280 fl. 77 cr.

Va se dîcă în bilanț perderile obvin numai în active dar în pasive nu, prin urmare acelea fac parte din averea societății.

Eu nu me pricepe la contabilitatea dublă, și vîdînd că bilanțul este revîdît, subscris și recomandat adunării generale spre aprobare prin un om de specialitate cum este dl Cunțan, care ca atare — încât sciu eu — în decurs de mai mulți ani a fost controlor la cassa consistoriului arhiepiscopian din Sibiu, și prin un bărbat atât de venerabil cum este veteranul dl P. Dunca, apoi aprobat unanim de adunarea generală, ar trebui să-l consider și eu de real, și se me bucur, căci: dacă perderile încă formează avere, ađi mîne o se avem un prisos, și se cîpătăm și noi acționarii dividendă.

Dar eu cu mîntea mea de laic nu astfel vîd lucrurile și me tem, că eu am drept.

Eu adecă vîd, că bilanțul acesta nu este real, ci este pentru acționari asemenea anecdotei țiganului cu rácii, pentru că cu deosebire două pozițiuni sunt în el de „gumi elasticum”, cari după trebuință se pot întinde sau contrage, ca se ascundă starea adevărată a lucrului, pînă cînd va mai fi ceva disponibil din banii acționariilor; me tem însă, că nici acest joc nu va dura mult, pentru că judecînd după nervositatea „Tribunei”, așa dau cu socoteala, că numerariul de 910 fl. 85 cr. ce se află în cassă la 31 Decembrie anul trecut s'a consumat deja, ear a mai face paradă din cele 57 de acții nevîndute n'a și crede se fie cu putință.

Acele 2 poziții elastice sunt: Valoarea „Tribunei”, care de astădată este tacsată modest, numai cu 3000 fl. pe cînd ea tot așa de bine putea figura și cu 30,000 fl., pentru că după ce s'a dus pe copcă fondul acționariilor ea tot atîta plătesce cît 000 sau 0000, atunci inaintea nulelor nu mai stă nimica.

Tot astfel stă lucrul și cu „valoarea editurei”, căci dacă sub acest titlu se înțelege dreptul de a edita poveștile etc. ce a apărut în „Tribuna”, acela încă cu greu s'ar putea validita pe această lume, — ear dacă se înțeleg tipăriiturile rîmase nevîndute în magazinul „Institutului tipografic”, pentru acelea încă foarte puțin dau „brînzarii”. Sciu mai departe și aceea, că mașinile și literile se tocesc prin folosire și nici cînd nu mai presentă prețul cu care s'a cumpărat, ear în acest bilanț nu vîd nici o amortisare din valoarea lor originală.

Apoi mai este în bilanț pozițiunea a treia: „Debitori diversi” cu considerabila sumă de 4846 fl. 57 cr. Acestia negreșit vor fi acei cetitori ai Tribunei, cari contribue la „rîspîndirea” diarului fără a băga mîna în pungă.

Astfel de debitori nu mai plătesc, și se ne pară bine dacă vor incurge 20%.

Eată dar cum mi inchipuesc eu starea averei „Institutului tipografic” cu finea anului trecut pe basa bilanțului prezentat la tribunal:

Active.
1. Inventariul tipografiei după amortisare de 40% pentru folașința de aproape 3 ani . . . . . 9,829 fl. 52 cr.
2. Debitori diversi 20% din suma arătată . . . . . 969 fl. 30 „
3. Cauțiunea „Tribunei” . . . . . 5,452 fl. 60 „
4. Materialii, hîrtii etc. . . . . 1,062 fl. 88 „
5. Numerar . . . . . 910 fl. 85 „
Total 18,225 fl. 15 cr.

Passive.

1. Capital social . . . . . 34,300 fl. — cr.
2. Abonamente anticipate . . . . . 89 fl. 62 „
3. Creditori . . . . . 5,191 fl. 15 „

Total 39,580 fl. 77 cr.

Subtragînd activele din pasive cu 18,225 fl. 15 cr. rezultă un deficit de 21,355 fl. 62 cr.

Red.

Va se dăcă din capitalul social de 34,000 fl. s'a consumat 21,355 fl. 62 cr., ear din restul de 12,944 fl. 38 cr. 5452 fl. 60 cr. sunt depuși ca cauțiune a „Tribunei,” ear restul de 7481 fl. 78 cr. este în mașini litere și maculatură, din cari cu greu va putea trăi redacțiunea „Tribunei,” — ear noi acțiunii de ja ne putem sterge pe buze.

Asta este cred eu starea adevărată a lucrului. Primiți ect.

Un acționar de al „Institutului tipografic.”

Procesul

urmat între comuna gr. or. română și cea greacă din cetatea internă a Brașovului în privința bisericii gr. or. cu hramul St. Treime din acel loc.

(Urmare.)

Acesta este documentul fundațional, pe baza căruia biserica însăși precum și casele cumpărate de fondatori s'au transcris în cărțile cele vechi funduare ale Brașovului pe numele bisericii. Cuprinsul lui este general și constată caracterul confesional al bisericii și dacă fondatorii ar fi voit se înființeze o biserică națională grecească, de bunăseamă, că cel puțin printr'un cuvânt ar fi exprimat această tendință a lor.

Acest document fundațional dimpreună cu actele de incuviințare pentru edificarea bisericii s'a petrecut per estensum în colecțiunea de documente ale cărților funduali, ce esistau la anul 1789 în Brașov, prin aceasta au devenit acte autentice, cari în decursul procesului sau alăturare ca dovadă în copii vidimate la scriptele procedurii.

Aceasta este istoria fundării bisericii sf. Treime din cetatea Brașovului, constatată din cuvânt în cuvânt cu acte autentice, din care ori-ce om nepreocupat trebuie să câștige convicțiunea, că din partea fondatorilor s'a intenționat înființarea unei biserici gr. or. generice legea gr. or. fără deosebire de naționalitate, și că chiar din partea autorității competente s'a dat voie a se înființa biserica din cestiune pentru cele 245 de suflete de neguțatori greci și români și măcelari români, va se dăcă pentru o comună omogenă după confesiune însă amestecată după naționalitate.

Față cu aceste fapte istorice constatate în mod neîndoelnic grecii n'au avut alte excepțiuni, decât, că fondatorii și binefăcătorii bisericii au fost greci de naționalitate deoarece se numesc în unele documente cives graeci și mercatores graeci, că românii n'au dat bani la edificarea bisericii și au servit numai de folie, pentruca grecii cu ajutorul lor se facă numărul cerut pentru o comună bisericească și pentruca astfel se câștige dreptul de a-și face o biserică grecească înșelând autoritățile competente.

Dar aceste excepțiuni, cari stau în contradicție cu toate faptele istorice ale fundării bisericii, nu s'au dovedit cu nimica în decursul procesului.

Adevărat este, că în unele documente scrise de mână streină eară nu de fondatori în limba latină sau germană, pe care nu o înțelegeau fondatorii, acești fondatori sunt numiți în mod prescurtat cives graeci, dar aceasta n'are nicio importanță cives graeci prin urmare ca sinonim în sens confesional și cives graeci se numesc și acei cetățeni, despre care este constat că au fost români. Afară de aceasta este cunoscut, că chiar și în ziua de astăzi în limbajul popular maghiarii și nemții numesc pe neguțatorii români greci „görögök” — „Griechen.”

De ce naționalitate au fost fie-care din acei cetățeni, cari dimpreună cu fondatorii se numesc pe sine „neguțatori greci și români” astăzi după o sută de ani greu se poate constata, fiindcă atunci ca și astăzi nu se purtau registre despre naționalitate.

Totuși din întâmplare despre unul dintre fondatori și anume despre Kristofor Mihael s'a constat în mod neîndoelnic că a fost român, adecă prin decretul gubernial dto 30 Decembre 1790 Nr. 5045, prin care numitul fondator a fost scos din compania greacă „quod idem a suburbiale valacho patre progenitus sit” (fiindcă era născut din tată român din suburbii) și prin reprezentațiunea fondatorilor și a altor cetățeni dto 10 Februarie 1800, din care se vede, că companiștii greci au protestat în contra dreptului de vot a lui Kristofor Mihael, fiindcă era român.

Prin urmare este constat în mod autentic, că nu este adevărat, că românii n'ar fi dat bani la înființarea bisericii, deoarece fiind constat cel puțin de unul dintre fondatori, că au fost român, este constat că și românii au ajutat materialicesce la înființarea despomenitei biserici.

Dar punând cazul, că nici unul dintre fondatori n'a fost român, că nici un român n'a ajutat cu

bani la înființarea bisericii din cestiune, apoi nici în cazul acesta dreptul românilor de a fi membrii egali îndreptățiți în comuna bisericească nu se poate denega, deoarece înființându-se o biserică pentru o anumită comună bisericească, aceea biserica nu devine proprietatea aceloră, cari au edificat-o pe sepele lor, ci este proprietatea comunei bisericesci pentru care s'au înființat, deoarece la atari biserici nu vine a fi aplicate principiile dreptului privat ci ale dreptului public bisericesc. De câte ori nu se întâmplă ca oameni străini nu numai de naționalitate dar chiar străni de confesiune, fac biserica pentru cutare comună bisericească, fără ca biserica să devină proprietatea fondatorilor?

Așadară excepțiunile grecilor n'au nici o basă nici în faptele istorice, nici în principiile de drept.

III

Dar înființarea bisericii s. Treime n'a mers așa de neted dupăcum s'a spus în cele premerse. Compania grecească privilegiată, deși în privința bisericească n'avea nici un privilegiu, se credea pe sine eschisiv îndreptătită de a avea capela sau biserica în cetatea internă a Brașovului, prin urmare vedea o vătămă a acestui drept în aceea, că alți indiviși gr. or., cari nu aparțineau companiei, se înființeze în cetatea Brașovului o biserică publică așa dăcând civilă.

Deci companiștii greci încă dela început au lucrat din toate puterile în contra incuviințării și înființării bisericii din cestiune.

Spre a împăca părțile între sine episcopul gr. or. de pe atunci Gedeon Nichitici merse dela Sibiu la Brașov și într'adevăr i și succese de a face un compromis între părțile litigante.

Prin așa numitul pact „Puncta complanationis” dto 5 Iunie 1788, fondatorii împreună cu binefăcătorul principal Panajot Hagi Nica, dechiarară că deși companiștii greci n'au dat Nica, dechiarară că înființarea bisericii, totuși i primesc și pe ei în noua biserică cu dreptul paritetice în administrațiune, pentru că astfel se se poată biserica cât de curând deschide (ut mox scopo prui possit.)

Prin alt pact dto 13 Iunie 1788 se regulează și cestiunea limbei în biserică, alegându-se pe lângă preotul grec Camirie Cristoforos capelan românesc cu numele Macarite adus din mănăstirea românească Sinaia; apostolul și evangelia avea să se cetească românește și grecesce, eară cântările se fie în strana dreaptă grecesce eară în stângă românește pentru toate veacurile (semper et in eternum). Astfel prin intervențiunea episcopului Nichitici primindu-se și companiștii greci de membrii ai nou înființatei biserici civile, în cale pacifică s'a regulat cestiunea bisericii dela Sta Treime atât în privința administrațiunii cât și în privința limbei la serviciul divin pe basa paritetică.

Dar aceasta pace n'a ținut nici un an, fiindcă companiștii greci nu se mulțumeau a fi egali îndreptățiți, ci voiau se domnească în biserica făcută de alții tot așa, ca și în capela lor privată.

Din acest motiv compania greacă așternu cătră guvernul țerei petițiunea sa dto 19 Februarie 1789 Nr. 1279.

În această petițiune companiștii greci mărturisise, că ei nu numai n'au dat nici un crucer la înființarea bisericii, dar s'au opus din toate puterile la înființarea ei, fiindcă ar fi de prisos deoarece sunt destule biserici în suburbii Brașovului.

Se plâng amar, că prelângă toate protestele lor clădirea bisericii nu s'au sistat. Afirmă mai departe, în contradicție cu actele fundaționale, că fondatorii bisericii au căpătat dela episcopul Nichitici incuviințarea, de a face o biserică pe sama lor adecă a companiștilor în locul capelei lor, pe cari o numesc privilegiată, și că chiar unii dintre binefăcătorii ar fi dăruit sume însemnate spre acest scop. Deci fac deducțiune că biserica cea nouă trebuie administrată tot așa ca și capela lor, adecă să fie sub stăpânirea companiei. Și deoarece capela companiei a fost menită numai pentru limba greacă și în biserica noaună ar trebui se fie aplicată numai limba greacă.

Deci cu genunchi la pământ se roagă compania greacă, ca biserica cea nouă sau să se înscrie pe numele ei, sau să se casseze și să se întrebunțeze pentru altceva mai folositor, și spre acest scop să se rânduiească cercetare.

Cuprinsul susnumitei petițiuni caracterizează pe de o parte modul companiștilor greci, de a vedea o biserică nici făcută de ei nici pentru ei; cer ca sau se li se dea lor, sau să se casseze, ear pe de altă parte arată și intențiunea ce au avut-o fondatorii, adecă de a înființa o biserică menită nu numai pentru greci ci și pentru românii gr. or.

În urma numitei petițiuni guvernul prin ordinațiunea sa dto 1789 Nr. 3098 esmite pentru cercetarea lucrului pe contele Franz Nemes vicecomite Sangoorgiului, deoarece după împărțirea josefinică Brașovul și districtul seu aparțineau comitatului St. Georgiu.

Contele Nemes și începă cercetarea în 24 Aprilie 1789 și a finit o în 24 Maiu 1789, operatul poartă Nr. 5046.

Din acest operat se vede, că fondatorii și binefăcătorii bisericii la întrebările puse de comisar au răspuns pre lângă subscrierile proprii în următorul mod:

„Extructionem oratorii civilis coronensis disunitorum (No hujarea biserice coronense disuniti impetratorimus (Clădirea biserice coronense neunite din Brașov noi cetățenii neuniți din Brașov am făcut-o.)

Dechiară mai departe civișii, că înființarea bisericii s'a conces cetățenilor eară nu companiei grece, deoarece companiștii nefind cetățeni după legile patriei nu pot avea posesiune imobilă, că nici un companist nu s'a conscris între membrii comunei bisericesci, după cum arată actele fundaționale, că sepele edificării civișii și ale dotării preotului le a purtat numai precum dimpreună cu Panajot Hagi Nica, că doresc că în biserică serviciul divin se fie și românește, după orânduiala făcută de episcopul Nichitici, că Popa Petru dela Campina a fost primit ca preot în urma unei ordinațiuni guverniale etc.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Majestatea sa împărăteasa noastră alină suferințele.) S'a amintit, că Majestatea Sa împărăteasa Elisabeta, acompianată de o mică suită a făcut o frumoasă excursiune prin părțile litorale făcute ale Greciei. Cu ocaziunea debarcării Măiestății Sale în Corfu, s'a întemplat, că un matros să cadă de pe un catarg, așa că căpătă în mai multe locuri rane foarte grele. La ordinul Majestății Sale nenorocitul fu transportat în un spital din loc. Atâta însă nu mulțami pe distinsa persoană. Puțin timp după transportarea nefericitului se vedeau două dame mergend pe stradele principale a orașului din Corfu, călăuzite de un copil cătră spitalul, unde se afla pacientul. Acele două dame erau: una Majestatea Sa împărăteasă, alta o damă din suită. Ajunsă la spitalul Majestatea Sa, străbătă până la patul pacientului și în cuvinte foarte amabile l mângăia pe acesta asigurându-l, că va îngriji de viitorul familiei sale.

* (Distincțiune.) Aflăm că zeloșii învățători din Brașov, domni George Moian și Candid Mușlea, cunoscuți în destul publicului nostru român prin succesele dobândite cu cursul de împletituri din vara a. c. au obținut pentru escelețele lor manufacturi dela esposițiunea cooperatoilor români din Craiova medalia de aur. Primească felicitările noastre pentru frumoasa distincțiune, ce li s'a făcut.

* (Din timpul din urmă dela curtea din Berlin.) Visita țarului împăratului german nu o a fost lipsită de unele momente interesante. Țarina făcând vizită bătrânului monarch însoțită, de cei 5 copii ai sei, acesta o felicită cu o voce foarte miscată dăcând: Sunteți de invidiat Măiestate fiindcă aveți prinți și prințese așa frumoase, tinere și pline de viață; eu am numai doi copii și unul este foarte morbos. Cuvintele monarchului atinse în un mod foarte miscător inima țarinei și aceasta stringându-i mâna i dăse: Cui Hohenzollerilor acesea stringându-i mâna, cari pot ujuta tatălui bătrân de a suferi ori ce durere.

* (Răspuns la întrebare.) La întrebarea cum și perd mulți meseriași musterii, Meseriașii români, ce apare în Brașov, dă următorul răspuns: Causa pierderii musteriilor în partea cea mai mare este a se reduce la neacurateța, când o se fie lucrul gata. De aceea recomandă această foaiă: lucrul acurat, prompt și solid, ca condițiuni ce înmulțesc clientela unui măestru.

* (Două profeții.) În familia moscenitorului de tron al Germaniei în timpul greului morbo al acețuia, s'a conversat: că o renumită prorociță a profețit împăratului Wilhelm: că el va ajunge vârsta de 96 ani, fiul seu însă nu va ajunge pe tron, ci un schilav. Înainte cu doi ani prințul de coroană a cercetat catedrala din Magdeburg. Spre a merge la ea i s'a arătat o poartă laterală, prin care avea să treacă. Aceasta principiile întrebă: pentru ce nu l conduce prin poarta principală? I s'a răspuns, că există o credință, carea nu permite trecerea prin poarta principală. Înștiind însă principiile, ca să treacă prin poarta principală, cu forța a deschis aceasta poartă și cercetând adevăratul motiv, pentru care s'a oprit de a trece prin aceia poartă, i s'a răs-

puns: „Hohenzollern-ul, care va merge prin poarta principală la catedrală, nu va ajunge pe tron.“

* (Tot la iubeleul Papei.) Lumea catolică din toate statele Europei s'a manifestat iubirea către actualul Papă Leo XIII din incidentul serbării iubileului preoției sale, în diferite moduri. Unele comunități i au adresat Sfântului părinte lungi felicitări, altele i-a trimis daruri, cari de cari mai prețioase. Despre acestea din urmă mai de multe-ori s'a făcut amintire, rămâne ca să amintim acum ceva și despre darurile, ce se vor face Papei din partea membrilor familiei sale. Contesa Emilia Pecci, ca nepoată va oferi Sf. părinte un vestiment bisericesc brodat în aur de o valoare și frumusețe nespusă. O altă contesă și nepoată a Papei i va prezenta o păreche de pantofi brodați de ea însăși în aur. Cât se atinge de cei trei nepoți ai sei, Lodovico, Camillo și Ricardo acestia încă nu vor rămâne îndărăt în oferirea unor daruri potrivite cu ocaziunea iubileului. Cantele Lodovico, va oferi Sf. părinte unele dintre epistolele ce iubilantul le-a scris când era student, părinților sei, precum și alte epistole din timpurile prime ale preoției sale. Aceste epistole sunt imprimate pe pergament cu o dibăciă surprinzătoare. Comunitatea bisericească Carpineto donează Papei un tablou, care înfățișează pe Sf. Augustin, ședând pe tron. La părțile inferioare ale tronului sunt înfățișate două persoane în uniformă, ce se purta la începutul acestui secol. Aceste persoane sunt părinții iubilantului.

* (Cămașă electrică.) Una dintre cele mai nouă invenții ale științei igienice e cămașa electrică, în care se află ocsid de cositor, cupru, zinc și fer și adevărat așa așezate, că unele fire sunt impregnate cu aceste ocside și alte fire, cari sunt virite printre firele ocsidate sunt din fire obicinuite. O așa cămașă reprezintă o baterie electrică. Pentru cei cari sufer de reumatism cămașă electrică e foarte binefăcătoare, și se poate întrebuița și ca armă de apărare.

* (Moarte la aparință.) De înfricoșatul cas de a fi cineva îngropat de viu scăpa în Beinși multămită științei o femeie de 72 și ani. După cum se spune, femeia aceasta se afla deja în sicriu și membrii familiei luase dispozițiuni de a o înmormânta. În acest moment însă sosese medicul cercual și vizitând-o, dete ordin, ca se nu se înmormenteze deoarece lui i se pare, că este numai o moarte la aparință. Și într'adevăr că medicul, punându-se pe lucru i succese a da viață femeii leșinate și a o scăpa de a fi îngropată de viu.

* (Bibliografic.) În editura librăriei frații Șaraga din Iași a apărut o nouă ediție a poeziilor logofătului Costache Konache, care pe lângă poezii mai conține și alte scrieri inedite, biografia autorului și un glosariu. Prețul cărții e 6 lei și se află de vândare în toate librăriile din România.

Loterie.

Mercuri în 30 Novembre 1887.

Brünn: 33 21 56 78 89

Bursa de Viena și Pesta.

Din 29 Novembre n. 1887.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	99.—	99.—
Renta ung. de hârtie	85.60	85.70
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	95.70	95.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	125.60	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	112.25	112.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țecimoi de vin	99.—	99.—
Sorți ungurești cu premif.	123.75	123.50
Sorți de regularea Tisei	123.50	123.—
Renta de aur austriacă	111.70	111.75
Acțiuni de bancă de credit ung.	282.50	282.50
Acțiuni de credit austr.	276.40	276.40
Serisuri funciare ale institutului „Albina“	101.—	—
Sorți de stat dela 1860	136.50	136.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	885.—	884.—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	149.25	149.—
Obligațiuni urbariale transilvane	104.40	104.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	104.25	—
Galbin	5.93	5.92
Napoleon	9.95	9.94
100 marce nemțesci	61.72	61.70
London pe (poliță de trei luni)	125.75	125.80

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la esoposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medalia cea mare a esoposițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomand obiectele necesare pentru ajustarea bisericilor și capelelor pentru prețurile cele mai moderate, și lucrare cât se poate mai frumoasă: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul gr. oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de școală, reuniuni industriale, re-

Iconostase, chipuri pentru frontariu. În mormântarea Domnului, etc. etc.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătăsa și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătăsa.

Dantele bisericesci. Învăitoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adevăra prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimis libere de post-port.

uniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

Statue, policandre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candelă.

Morbil caracteristic și mai lăjit în această țară este mistuirea cea rea.

Bucătăriile moderne și modul de traiu modern sunt cauzele acestei suferințe, care în un mod neprevădător ne cuprinde în ghiarele sale. Mulți oameni sufer de dureri de pept și coaste, adeseori și de dureri de spate; se simt slabi și somnoroși, au un gust rău în gură, mai cu seamă dimineața; un fel de scuipat cleios se adună în dinți; apetitul lor e rău, în stomach simt ceva ca o povară grea, și adeseori simt în stomach un fel de obosire, ce nu se poate descrie, care prin introducerea nutremântului nu se depărtează. Ochii sunt fără viață, mâinile și picioarele se răcesc; nu trece mult și se ivesc tusa, la început seacă, după câteva luni însă însoțită de flegmă verde, cel cuprins de boală se simte pururea obosit, somnul nu-l recrează; devine mai apoi nervos, iritabil și melancolic, l cuprind presimțiri rele; când se ridică repede se simte amețit și întreg capul îi e clătinător, intestinele se astupă, pelea îi devine sârbărită și ferbinte, sângele se îngroașă și înțapă, sclerotica ochiului capătă o culoare galbină; urinul se împuținează și capătă o culoare închisă, rămânând o parte din el în lăuntru; luând nutremântul, simte când un gust dulce când acru, care e însoțit de bătaie puternice de inimă; puterea vederii scade, în păienginandui-se ochii și se simte cuprins de simțul unei mari slăbiciuni și osteneți. Toate acestea simptome apar alternativ, și se presupune, că aproape o terțialitate din populațiunea acestei țări suferă de una sau alta formă a acestei boale. Prin Extract-shaker mistuirea bucatelor ia un așa avânt, că corpului bolnav dându-se nutremânt devine foarte sănătos. Efectul acestei medicini este într'adevăr admirabil. Milioane și milioane de butelii s'au vândut și numărul documentelor, cari atestă puterea vindecătoare a acestei medicini, e foarte mare. Sute de boale, cari poartă cele mai diferite nume, sunt urmările nemistuirii; depărtat acest rău din urmă, dispar toate celelalte, căci acelea sunt simptome ale adevăratei boale. Medicina e Shaker-Extrakt. Mărturisirile miilor, cari vorbesc în un mod foarte satisfăcător de proprietățile vindecătoare ale ei, o dovedesc aceasta fără nici o îndoială. Această medicină escelentă se poate căpăta în toate spițeriile.

Persoane, cari sufer de înmuiare, se folosescă „pilulele de curățire a le lui Seigel“ (Seigel's Abführ-Pillen) în legătură cu Shaker-Extrakt „Pilulele curățitoare ale lui Seigel“ vindecă înmuierea, alungă frigurile și răceala, departă durerea de cap, împedecă mânia. Care le a cerat va continua de sigur a folosirea lor. Produc efect pe încet și fără de a cauza durere. Prețul: Unoi butelie Shaker-Extrakt fl. 1.25. O șatula „pilulele curățitoare ale lui Seigel“ 50 cr.

Proprietariu medicinei „Shaker-Extrakt“ și al „pilulelor lui Seigel“ A. I. White Limited, London 35 Faringdan Road E. C. [1746] 1—24

Depositul principal și centru de expediție la Iohann Nep. Harna, spițier „la leul de aur“ în Kremsier (Moravia) și se capătă și în cele mai multe spițerii din Austria.

„Prăvălie din Viena“

pentru haine bărbătesci și femeesci

această prăvălie trimite Jachete foarte elegante, moderne, solide, fine, bine lucrate și frumos ajustate

pentru bărbați și femeii,

pe sezonul de toamnă și eamnă, pentru prețuri necrețut eftine, adevărat numai pentru fl. 1.80 în cea mai fină și elegantă ajustare; pentru fl. 2.50 cea mai frumoasă, mai modernă, mai caldă și mai sănătoasă haină de muere și bărbat; hainele sunt producțiunea de fabrică pentru Jachete bărbătesci și femeesci, de rangul prim, premiată la mai multe esoposițiuni. La acestea dau cămeși normale, calde, pentru bărbați și femeii, potrivite, după sistemul profesorului Jäger, făcute din lână deasă și fină, cea mai bună calitate bucata fl. 1.50, ismene normale, pentru bărbați și femeii, cea mai fină calitate, de bucata fl. 1.50. Ciorapi normali, cea mai bună calitate, de părechia 40 cr., ciorapi mici, părechia 30 cr. toate acestea recunoscute de sănătoase pentru folosire.

Un rând complet din acestea pentru bărbați și femeii, și anume: I. Jacheta elegantă, I. cămașă caldă, I. păreche de ismene calde, I. păreche de ciorapi mai

lungi sau mai scurți costă numai un preț necrețut de eftin și anume fl. 4.70; în o ajustare de tot elegantă fl. 5.70. La comande ajunge observarea: de statură mai mare, mijlocie sau mai mică.

Calitatea adevărată, bună și solidă numai la mine singur se află. Trimiterea se face prin rambursă (Postnachname) sau și prin trimiterea prețului înainte.

Adresa:

„Wiener Kaufhaus“

Anton Gans, Wien, III., Kolonitzgasse 6./St.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIIU.

A eșit de sub presă:

[1742] 3

CALENDARIU
pe anul visect dela Christos
1888.

Anul al treideci și șeptelea.

Prețul unui esemplar legat 30 cr., pentru vândători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprindând și p. protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericesci. din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Împărăteasa Eudocia (Continuare.)

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea țergurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiiu.